



PM 2013:128 RI (Dnr 319-1317/2012)

Att undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden hyr

Skrivelse av Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind (båda S)

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.
Skrivelse av Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind (båda S) om ”Att undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden hyr” anses besvarad med vad som sägs i promemorian.

Föredragande borgarrådet Sten Nordin anför följande.

Ärendet

Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind (båda S) har den 12 september 2012 lämnat in en skrivelse till kommunstyrelsen om att undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden hyr.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, fastighetsnämnden och idrottsnämnden.

Stadsledningskontoret konstaterar att finansieringsformen vid en offentlig-privat samverkan, OPS- lösning, riskerar att bli ofördelaktig för staden, både i upphandling och byggande.

Fastighetsnämnden anser att det inte bara handlar om att det finns privata entreprenörer som vill bygga, äga och hyra ut till staden. Det handlar i hög grad också om vilken hyra som staden är villig att betala.

Idrottsnämnden konstaterar att förvaltningen prövat den nyligen, inom ramen för LOU, införda metoden ”konkurrenspräglad dialog”. Avsikten är att en privat entreprenör ska utses i konkurrens via ett antal dialogmöten med intresserade entreprenörer, där staden i separata möten träffar de byggentreprenörer som anmält intresse att delta. I samband med detta projekt har fastighetskontoret påvisat, att upplägget med att en privat entreprenör bygger och driver hallarna, som sedan staden hyr under till exempel 20 års tid, är en för staden väsentligt kostsammare lösning än om staden själv bygger, förvaltar och driver anläggningen.

Mina synpunkter

Den form av lösning som avses i skrivelsen kallas ofta för offentlig-privat samverkan, OPS. Fördelar med OPS anges vara ekonomiska incitament och att

samverkansformen gör att det offentliga får tillgång till ny kompetens och nya idéer och arbetssätt, vilket är mycket positivt.

Staden var dock nyligen inblandad i en upphandling av en idrottshall på Stora Mossens IP genom så kallad ”konkurrenspräglad dialog”. Denna upphandling avbröts eftersom lösningen visade sig bli betydligt dyrare för staden än om staden byggde själv. Även lagstiftningen kring LOU gör att OPS-lösningar försvåras. Vi hade gärna sett att det funnits större utrymme och fler möjligheter att involvera privata aktörer i byggandet av fler anläggningar.

Att få in fler aktörer och verka för ökad föreningsdrift är i grunden positivt och något som också ligger helt i linje med den rådande politiska ambitionen. Frågan om att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden sedan hyr är dock en helt annan fråga.

Det finns mer än 500 idrottsföreningar i Stockholm och behovet av idrottshallar är stort. Att bygga fler idrottsanläggningar är prioriterat med målet att få fler stockholmare i motion och rörelse. Det är dock viktigt att även framöver kunna överlåta driften av idrottsanläggningar till föreningar eller privata aktörer, genom upphandling. Det gäller verksamheter som till exempel simhallar och gym, där det redan idag finns en fungerande marknad.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

Skrivelse av Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind (båda S) om ”Att undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden hyr” anses besvarad med vad som sägs i promemorian.

Stockholm den 21 augusti 2013

STEN NORDIN

Bilaga

Skrivelse om att undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden hyr

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråden Karin Wanngård och Roger Mogert (båda S) enligt följande.

Vi föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta

1. Tillstyrka skrivelsen
2. Därutöver anför följande:

Bakgrunden till skrivelsen är bristen på sim- och idrottshallar i Stockholm och stadens oförmåga att bygga tillräckligt många hallar såväl som bostäder.

Delar av den borgerliga majoriteten lyfter ofta fram s.k. OPS-lösningar (offentlig-privat samverkan) som svaret på den stora hallbristen i Stockholm. Så skedde senast i kf-debatten i april i år då nya idrottspolitiska programmet 2013-2017 klubbades igenom. Där uttryckte Folkpartiet följande ”Vi behöver fler hallar, och fler fullstora sådana. Det ska nu ske bland

annat genom att staden lättar på sin plånbok och prioriterar och genom att vi får OPS-lösningar där man låter näringslivet vara med och betala. Vi håller dem med hyresgäster till deras hus, och då ska de vara med och betala.”

Föredragande moderata borgarrådet avvisar dock OPS-lösningar i sitt svar på skrivelsen.

Vidare skriver borgarrådet ”Att få in fler aktörer och verka för ökad föreningsdrift är i grunden positivt och något som också ligger helt i linje med den rådande politiska ambitionen. Frågan om att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden sedan hyr är dock en helt annan fråga.”

I ett annat sammanhang beslutar exploateringsnämnden (2011-11-24) att ge en tidig markreservation till en privat aktör för byggande av en sporthall vid Roslagstull/Valhallavägen där föreningslivet betalar själva hallen och står för investeringen. Den markreservationen riskerar nu att dras in då den sittande majoriteten sviker sina löften.

Så vad vill egentligen den rådande politiska majoriteten? Sälja ut våra gemensamma tillgångar till privata aktörer? Det finns flera exempel på det i form av utförsäljning av allmännyttan, förskolor skolor och gym. Verksamheter som vi stockholmare har finansierat med våra skattemedel.

Särskilt uttalande gjordes av borgarrådet Daniel Helldén (MP) enligt följande.

Vi instämmer i att OPS inte behöver vara det bästa sättet för Stockholm att få fram fler anläggningar för idrott och motion. Det finns en risk att kostnaderna skenar iväg. Det viktiga är inte att det finns många privata aktörer som bygger anläggningar, det viktiga för oss är att det planeras, markanvisas och byggs anläggningar.

Vilken driftsform som väljs, kommunal eller privat, är inte huvudfrågan, utan det centrala är att stockholmarnas behov av anläggningar möts. Driften av idrottshallar och simhallar kan gärna skötas av föreningar och andra aktörer i de fall där detta är det bästa för Stockholms invånare.

Kommunstyrelsen

Reservation anfördes av Karin Wanngård, Roger Mogert och Maria Östberg Svanelind (alla S) med hänvisning till reservationen av (S) i borgarrådsberedningen.

Särskilt uttalande gjordes av Åsa Jernberg och Stefan Nilsson (båda MP) med hänvisning till det särskilda uttalandet av (MP) i borgarrådsberedningen.

För oss Socialdemokrater är det viktigast att staden nu bygger ikapp för att minska den gigantiska bristen på idrottshallar, konstgräsplaner och andra idrottsytor som idag råder i hela Stockholm. Antingen i egen regi eller som i det här fallet som skrivelsen föreslår, genom att alla goda krafter tas tillvara och hjälps åt för att få bukt med hallbristen i Stockholm. När det finns privata entreprenörer med goda initiativ för att kostnadseffektivt bygga flera idrotts- och simhallar ska staden agera som en konstruktiv medspelare, inte som en byråkratisk stoppkloss med motstridiga syften.

Dessa motstridiga syften leder ofta till svikna löften, vilket oroar oss Socialdemokrater. Dock verkar det inte bekymra den sittande majoriteten.

ÄRENDET

Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind (båda S) har den 12 september 2012 lämnat in en skrivelse till kommunstyrelsen om att undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga och äga idrottshallar som staden hyr. Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind konstaterar mot bakgrund av gällande lagstiftning att förfarandet är komplicerat, men att det torde vara möjligt att låta privata entreprenörer bygga idrottshallar som staden kan hyra, exempelvis genom markanvisningstävling i kombination med upphandling.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, fastighetsnämnden och idrottsnämnden

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 17 december 2012 har i huvudsak följande lydelse.

OPS- lösningar vid finansiering

Den form av lösning som avses i skrivelsen kallas ofta för offentlig-privat samverkan, OPS. Det finns många olika sätt att samverka och det saknas en officiell definition av vad ett OPS är. Sveriges kommuner och landsting, SKL har föreslagit följande definition: *”Offentligtprivat partnerskap sammanför ett ömsesidigt intresse och nytta mellan två eller flera parter, varav minst en är offentlig och en är privat, i ett långsiktigt arbete vars resultat bidrar till offentliga tjänster”.*

Fördelar med OPS anges ofta vara ekonomiska incitament eftersom OPS innebär en påstådd överföring av risk till den privata parten. Vidare innebär samverkansformen att det offentliga kan få tillgång till ny kompetens samt nya idéer och arbetssätt för att hitta lösningar för komplicerade tjänster. OPS framhålls som ett sätt att skapa högre effektivitet och innovation jämfört med traditionella driftsformer. Syftet med partnerskap i form av OPS är att uppnå mer värde för pengarna genom partnerskap mellan offentliga och privata sektorn där varje part ansvarar för det den kan bäst.

Former för OPS inom idrottsområdet

OPS kan ske på en mängd olika sätt men i grunden handlar det om ett samarbete mellan offentlig och privat sektor där den privata sektorn tillhandahåller en offentlig tjänst. Modellen är baserad på att den offentliga sektorn handlar upp en fungerande tjänst snarare än bara en fysisk anläggning där den privata sektorn tar helhetsansvar för utformning/projektering, finansiering, byggande/renovering/underhåll och drift samt marknadsföring under ett långsiktigt åtagande, ofta mellan 20-40 år.

Utgångspunkten är att en OPS alltid etableras efter upphandling enligt LOU, lagen om offentlig upphandling.

Erfarenheter

Stadens erfarenheter av OPS- lösningar är begränsad. Stockholms stad var nyligen genom idrottsnämnden engagerad i en upphandling av en dubbelidrottshall på Stora Mossens IP genom så kallad ”konkurrenspräglad dialog”. Upphandlingen avbröts eftersom lösningen visade sig bli betydligt dyrare för staden än om staden byggde själv.

Varför dyrare?

Tidigare utredningar om privat byggande och ägande har konstaterat att nuvärdeskostnaden under en 33-årig avskrivningstid blir minst 70 procent högre vid ett privatfinansierat alternativ. Stadens internränta då staden bygger och hyr ut anläggningar till stadens egna verksamheter som drivs i förvaltningsform (t ex idrottsförvaltningen) är 2,85

%. Detta kan jämföras med den ränta som tas ut för privatägda anläggningar. Det är denna skillnad som utgör den stora skillnaden i nuvärde.

Vid privat ägande har hyresgästen heller inte rådighet att vid behov göra anpassningar eller att handla upp sådana i konkurrens. I stället måste det pris som hyresvärden begär betalas. Även där blir det stora skillnader vid t ex ombyggnader på grund av skillnader i ränta.

Slutsatser

Stadsledningskontoret konstaterar att finansieringsformen vid en OPS- lösning riskerar att bli ofördelaktig för staden, både i upphandling och byggande. Att genomföra en OPS- upphandling ställer mycket höga krav på kompetens och erfarenhet hos beställaren.

Kommunallagen, lagen om offentlig upphandling, konkurrenslagstiftningen samt

EU:s statsstödsregler begränsar också utrymmet att nå fördelaktiga lösningar för staden. Under dessa förutsättningar bedöms det att tillvägagångssätten att säkra infrastruktur för idrottsutövning även framgent kommer att domineras av traditionella finansieringslösningar, eller agerande på den befintliga hyresmarknaden. Stadsledningskontoret avråder från att tillämpa OPS som alternativ metod att finansiera idrottsinfrastruktur.

Stadsledningskontoret föreslår att kommunstyrelsen anser skrivelsen besvarad med vad som anförs i tjänsteutlåtandet.

Fastighetsnämnden

Fastighetsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 20 november 2012 att som svar på remissen överlämna och återropa fastighetskontorets tjänsteutlåtande.

Reservation anfördes av Jakob Dalunde m.fl.(MP) och Sonja Pagrotsky m.fl. (S), *bilaga 1*.

Fastighetsförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 2 november 2012 har i huvudsak följande lydelse.

Fastighetsnämnden har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde, förvalta stadens förvaltningsbyggnader, kommersiella byggnader, kulturbyggnader och idrottsanläggningar. I förvaltningen ingår att ta hand om upplåtelser med hyresrätt, arrenderätt och handlägga servitutsfrågor. Fastighetsnämnden ska bistå andra nämnder och andra kommunala organ med lokaler och ta hand om förvaltning av byggnader på uppdrag av andra nämnder mot ersättning från den beställande nämnden.

Förutom att äga och förvalta idrottsanläggningar, så svarar fastighetskontoret också för genomförande av beslutade investeringar på uppdrag av idrotts-förvaltningen enligt gällande beställare- och utförarprinciper. I korthet är det idrottsförvaltningen som i sin roll som beställare, prioriterar vad man vill ska utföras. Därefter uppdras åt fastighetskontoret att projektera, handlar upp och genomföra investeringen, exempelvis att bygga en ny idrottshall.

Konceptet med offentlig-privat samverkan har diskuterats sedan flera år tillbaka. Direkt kan sägas att kostnaden för staden och dess skattebetalare blir betydligt högre med privat finansiering och ägande där staden sedan under kanske 20-25 år ska betala hyra. Görs en nuvärdeskalkyl där man jämför nuvärdet mellan detta och när staden bygger år sig själv blir skillnaden stor. Internräntan i staden är för 2013 bestämt till 2,85 procent.

Det innebär att om fastighetskontoret bygger en idrottshall som idrottsförvaltningen hyr till självkostnad beräknas kapitalkostnaden baserad på denna ränta samt 33 års rak avskrivning. Fastighetskontoret menar således att det inte bara handlar om att det finns privata entreprenörer som vill bygga, äga och hyra ut till staden. Det handlar i hög grad också om vilken hyra som staden är villig att betala. Fastighetskontoret hyr ut anläggningar

till idrottsförvaltningen till självkostnadshyra i vilken tillsammans med kostnader för drift, underhåll och gemensam administration, ingår stadens internränta. Om idrottsförvaltningen skulle hyra av en privat ägare är sannolikt den ränta som ingår som en del av hyran, betydligt högre.

Ett alldeles färskt exempel på en bedömning och beräkning av alternativa ägarformer redovisades nyligen i idrottsnämnden. Det gäller uppförande av en större idrottshall (dubbelhall) på Stora Mossens IP. Byggekostnaden för hallen beräknades till 20 000 kr/kvm bruttoarea (BTA) och driftkostnader bedömdes utifrån jämförelser med referensanläggningar. I byggekostnaden ingick inte projekteringskostnader eller tomtkostnader. Vid en nuvärdesberäkning på 33 år (normal avskrivningstid för en hall) enligt stadens modell, kan man konstatera att det blir väsentligt billigare för Stockholms stad om idrottsförvaltningen hyr en sådan hall av fastighetskontoret än om man gör det av en privat ägare.

En väsentlig och strategisk faktor i sammanhanget är också att om en privat entreprenör uppför och äger en anläggning på mark som upplåtes med tomträtt och hyr ut byggnaden till staden, så har entreprenören också besittningsrätt. Det innebär att om staden i framtiden vill att marken ska användas för annan verksamhet, måste lösa in densamma till marknadspris. Staden förlorar så att säga rådigheten över fastigheten jämfört med om man själv är ägare. En upplåtelse av tomtätt bör därför betraktas som att marken är borta för alltid.

Generellt kan sägas att om en anläggning behövs för en kortare tid, till exempel mindre än 5 år, kan det vara ekonomiskt lönsamt att eller lika dyrt att hyra lokalen av en privat entreprenör som både bygger och äger anläggningen. Detta är dock ett rent hypotetiskt resonemang. Fastighetsförvaltning är också en lågsiktig verksamhet. Om ett hyresavtal upprättas för längre tid, exempelvis 25 år som hyreslagen medger inom detaljplanelagt område, blir det mer ofördelaktigt ju längre tid som avtalet löper.

Fastighetskontoret är medvetet om att behovet av idrottshallar är stort i Stockholm och blir allt större i takt med att staden växer. En arbetsgrupp med representanter från fastighetskontoret och idrottsförvaltningen håller för närvarande på att titta på om man inte också kan uppföra enklare och därmed också billigare hallar.

Alternativa modeller

Inom kontoret pågår också en undersökning av andra alternativa lösningar där staden långsiktigt behåller rådigheten av fastigheten, vilket innebär att staden förfogar över marken då ett avtal löper ut. Kontoret återkommer i ärende när ett färdigt förslag finns framtaget.

Fastighetskontoret arbetar nu också med fokus på enklare och därmed billigare idrottshallar. Även detta skulle kanske kunna ingå som förutsättning i en markanvisningstävling. De synpunkter som kontoret anför i sitt svar på remissen handlar mycket om ekonomi, men också strategi inför framtiden om man frångår sig mark genom att upplåta tomträtt för byggande av idrottshallar.

Beträffande det förslag som framförs i skrivelsen om markanvisningstävling i kombination med upphandling, så låter det intressant men är inte något som fastighetskontoret har några synpunkter på. Det är en fråga som främst berör exploateringskontoret.

Planförutsättningar och utredningskostnader med mera

Inför byggandet av en ny idrottshall, kan planprocessen vara olika omfattande. Bygger staden själv en idrottshall inne på en idrottsplats på Y-mark (mark avsedd för idrottsändamål) och lokalytan inryms inom den byggrätt som finns enligt gällande plan, är det ett enklare förfarande jämfört med om det krävs ändringar i gällande plan för att tillåta byggnation. En annan aspekt som bör framhållas är att det i framtiden sannolikt blir betydligt svårare för staden att förändra en anläggning för ändrad verksamhet om staden hyr anläggningen jämfört med en som staden äger. Slutligen vad beträffar utredningen som sådan och det gäller kostnader för själva utredningen, när en sådana redan gjorts och som dessutom mycket entydigt visar att staden tjänar på att själv äga och hyra ut till stadens egna verksamheter. Det gäller exempelvis idrottshallar. Skillnaden i kostnad för staden mellan att äga och hyra ut internt inom staden jämfört med att hyra av privat ägare kan på 33 års sikt

(normal avskrivningstid) för en större hall, vara så stor som 70-75 procent. Det vill säga eget ägande blir betydligt billigare för staden. Detta visar kalkyler som tagits fram.

Idrottsnämnden

Idrottsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 20 november 2012 att som svar på remissen överlämna och återopa idrottsförvaltningens tjänsteutlåtande.

Reservation anfördes av Emilia Bjuggren m.fl.(S), *bilaga 1*.

Särskilt uttalande gjordes av Regina Kevius m.fl. (M), Gulan Avci (FP) och Fredric Ericsson (C), *bilaga 1*.

Idrottsförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 2 november 2012 har i huvudsak följande lydelse.

Huruvida staden kan eller vill ändra regelverket kring markanvisningar med mera ligger utanför idrottsnämndens kompetensområde, och är en fråga som förvaltningen föreslår överläts till stadsbyggnads- respektive exploateringsnämnden för bedömning.

Under det senaste året har ett försök med en upphandling för byggande av en dubbelidrottshall på Stora Mossens IP i Bromma pågått. I samband med denna har förvaltningen prövat den nyligen, inom ramen för LOU, införda metoden ”konkurrenspräglad dialog”. Avsikten är att en privat entreprenör ska utses i konkurrens via ett antal dialogmöten med intresserade entreprenörer, där staden i separata möten träffar de byggentreprenörer som anmält intresse att delta. I samband med detta projekt har fastighetskontoret påvisat, att upplägget med att en privat entreprenör bygger och driver hallarna, som sedan staden hyr under till exempel 20 års tid, är en för staden väsentligt kostsammare lösning än om staden själv bygger, förvaltar och driver anläggningen. Man har vid beräkningarna använt sig av den så kallade nuvärdesmetoden, som medger jämförelser av kassaflöden som löper under långa perioder. Nuvärdesmetoden tillämpas i stadens investeringskalkyler för att bedöma investeringars ekonomiska konsekvenser. Fastighetskontoret har även låtit extern beräkningsexpertis göra en oberoende bedömning och kvalitetssäkring av beräkningarna. Den externa bedömningen har bekräftat fastighetskontorets beräkningar.

Mot bakgrund av fastighetskontorets beräkningar kan förvaltningen, liksom den projektgrupp som arbetat med upphandlingen, konstatera att resultatet av dialogen och de intresserade leverantörernas lösningsförslag totalt ger en ofördelaktig kostnadsbild för staden.

Vid sammanträdet den 23 oktober 2012, § 112, beslöt idrottsnämnden, i enlighet med idrottsförvaltningens förslag, att avbryta denna upphandling samt att ge idrottsförvaltningen i uppdrag att utarbeta underlag för en byggentreprenad för en idrottshall och att beställa denna byggentreprenad av fastighetsnämnden. I nämndens förslag till idrottsinvesteringar 2013 har 40,0 mnkr avsatts för uppförande av en enklare dubbelidrottshall vid Stora Mossens IP.

RESERVATIONER M.M.

Fastighetsnämnden

Reservation anfördes av Jakop Dalunde m.fl.(MP) och Sonja Pagrotsky m.fl. (S), enligt följande.

- Delvis bifalla kontorets förslag till beslut
- Utöver detta anföras

I skrivelsen till kommunstyrelsen har Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind bett staden undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga idrottshallar, exempelvis i kombination med bostäder, som staden sedan hyr. Bakgrunden till skrivelsen är bristen på sim- och idrottshallar i Stockholm och stadens oförmåga att bygga tillräckligt många hallar såväl som bostäder.

Kontoret menar att det ofta blir dyrare att låta en privat entreprenör bygga för att sedan låta staden hyra. Kontoret menar också att stadens möjligheter att driva en aktiv fastighetspolitik är större ifall staden själv äger både mark och byggnad. Det sistnämnda är helt riktigt, men när staden själv inte förmår bygga sim- och idrottshallar samtidigt som behovet är stort bör staden uppmuntra privata initiativ. Stadens inställning bör vara att i de fall då en privat entreprenör kan presentera ett mer kostnadseffektivt alternativ, exempelvis genom att bygga billigare genom att bygga fler hallar i kombination med bostäder, verka för att möjliggöra sådana lösningar. Självklart ska staden se till vilket alternativ som är kostnadseffektivt och ändå säkrar god kvalitet, men staden ska inte stänga dörren för privata entreprenörer.

Precis som fastighetskontoret tror vi att det är smart av staden att själv äga och driva sina sim- och idrottsfastigheter. Samtidigt ser vi att alla goda krafter för att få bukt med hallbristen i Stockholm måste tas tillvara. När det finns privata entreprenörer med goda initiativ för att kostnadseffektivt bygga fler sim- och idrottshallar ska staden agera som en konstruktiv medspelare, inte som en byråkratisk stoppkloss

Idrottsnämnden

Reservation anfördes av Emilia Bjuggren m.fl. (S) enligt följande.

Nämnden bifaller delvis förvaltningens förslag till beslut.

Nämnden anför därutöver följande:

I skrivelsen till kommunstyrelsen har Karin Wanngård och Maria Östberg Svanelind bett staden undersöka möjligheten att låta privata entreprenörer bygga idrottshallar, exempelvis i kombination med bostäder, som staden sedan hyr. Bakgrunden till skrivelsen är bristen på sim- och idrottshallar i Stockholm och stadens oförmåga att bygga tillräckligt många hallar såväl som bostäder. Vi ser en problematik i att den borgerliga majoriteten i vissa fall dogmatiskt låter privata utförare ta över verksamheten även då det innebär en kostnad eller intäktsförlust för staden, samtidigt som majoriteten visar en oförmåga att ta tillvara bra initiativ från privata aktörer.

Förvaltningen hänvisar till fastighetskontoret som menar att stadens möjligheter att driva en aktiv fastighetspolitik är större ifall staden själv äger både mark och byggnad. Detta är riktigt, men när staden själv inte förmår bygga sim- och idrottshallar samtidigt som behovet är stort bör staden uppmuntra privata initiativ.

Fastighetskontorets beräkningar pekar också på att det ofta blir dyrare att låta en privat entreprenör bygga för att sedan låta staden hyra, vilket till exempel blev tydligt i fallet med

Stora Mossens IP. Stadens inställning bör dock vara att i de fall då en privat entreprenör kan presentera ett mer kostnadseffektivt alternativ ska man verka för att möjliggöra sådana lösningar. Det kan exempelvis röra sig om att bygga billigare genom att bygga idrottshallar i kombination med bostäder. Självklart ska staden se till vilket alternativ som är kostnadseffektivt och ändå säkrar god kvalitet, men staden ska inte stänga dörren för privata entreprenörer.

Precis som idrottsförvaltningen och fastighetskontoret tror vi att det är smart av staden att själv äga och driva sina sim- och idrottsfastigheter. Samtidigt ser vi att alla goda krafter för att få bukt med hallbristen i Stockholm måste tas tillvara. När det finns privata entreprenörer med goda initiativ för att kostnadseffektivt bygga fler sim- och idrottshallar ska staden agera som en konstruktiv medspelare, inte som en byråkratisk stoppkloss.

Särskilt uttalande gjordes av Regina Kevius m.fl. (M), Gulan Avci (FP) och Fredric Ericsson (C) enligt följande.

Att bygga fler idrottsanläggningar är ett prioriterat mål i syfte att få fler stockholmare i motion och rörelse. Lagstiftningen kring LOU gör dock att OPS-lösningar försvåras även om vi gärna hade sett att det funnits större utrymme och fler möjligheter att involvera privata aktörer i byggandet av fler anläggningar.

Vi har dock med framgång sett att privata initiativ och aktörer tillsammans med föreningslivet bidrar till att förgylla idrottslivet på andra sätt än bara genom byggandet av nya anläggningar. Det är därför viktigt att fortsätta att överlåta driften av idrottsanläggningar till andra, föreningar eller privata aktörer, genom upphandling. Det gäller verksamheter som t ex simhallar och gym, där det redan idag finns en fungerande marknad. Vi kan t ex konstatera att upphandlingen av Högdalens sim- och idrottshall hittills fallit väl ut, där besökarna stannat kvar och där samtliga i personalen valt att gå med i övergången.

Men det är också viktigt att involvera föreningarna och låta dem ta ett bredare ansvar inom ramen för lagen om offentlig upphandling.

Utifrån de förutsättningar och det regelverk som idag råder så ser vi ändå att behovet av nya anläggningar är stort och stadigt växande. Vi har uppdragit åt förvaltningen att utreda hur vi kan bygga mer kostnadseffektivt och på så vis få fler idrottsanläggningar. Vi har även avsatt pengar för detta ändamål och vi ska nu bygga fler, enklare och mer kostnadseffektiva anläggningar som möter breddidrottens och föreningarnas anläggningsbehov. Samtidigt bör vi inte utesluta möjligheterna att jobba vidare med hur vi kan utveckla samarbetet med föreningar och privata aktörer i fråga om att få fler idrottsanläggningar att blir verklighet.